

Kako je sve počelo

Bio je to oktobar, sada već daleke, ali za „Svet kompjutera“ danas istorijske 1984. godine. Bila je to, sećate se, godina u kojoj nisu ispunjena neka od Orvelovih proročanstava, ali su već bili udareni temelji da se mnoga bar deštično obistine u godinama koje će doći.

Mi – relativno mlada i poletna redakcija bivšeg „Politikinog sveta“, dvonedeljnika koji je imao ambiciju da bude nešto modernijiji proizvod najveće novinske kuće na Balkanu – nismo se tada bavili „velikim bratom“, već malim kompjuterima. U to vreme – a bilo je to vreme sve-strane dominacije Spectruma čije su modernije verzije tek dolazile i Commodore-a čija je popularnost tek počinjala svoj uspon – bilo je na ovim prostorima (mnogo širim nego što su danas) već stasalo pleme entuzijasta, ali kompjuteri su ipak bili mnogo više igračke, a mnogo manje alatke.

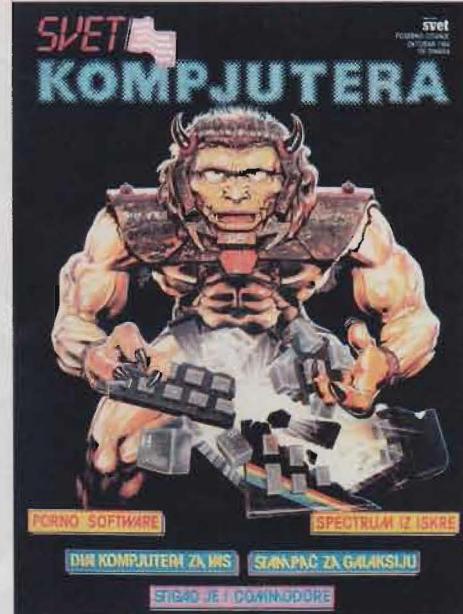
Spectrum i Commodore su sve više postajali „računari u vašoj kući“, ali su teško prelazili granicu. Kvota se tada računala u kilobajtima i sve preko 32 (a potom i 64) smatrano je diverzantskom robom. Ali, u svakom slučaju, radoznalost je rasla. Pomisili smo – zašto ne bi i „Politika“ izšla u susret toj radoznalosti?

U to vreme na tržištu povremeno izlaze „Računari u vašoj kući“ iz komičanskog nam BIGZ-a (slovenački „Moj mikro“ će se pojaviti nešto kasnije). Mesta na kioscima je, dakle, bilo. Ostao je teži deo posla: ubediti rukovodstvo „Politike“ da je to poduhvat koji će se isplatiti.

Trebalо je puno ubedivanja na tadašnjem Radničkom savetu. Nije toliko bilo protivljenja koliko nerazumevanja. Blagoslov je na kraju dođen, uz upozorenja da je sav rizik ipak – na nama.

Ekipu nije bilo teško naći. Među prvim saradnicima je bio Stanko Popović koji je tada, iako se smatra stručnjakom za IBM, radio na Spectrumu s mikrodravljovima (šta li to beše?). Tu je zatim bio Vojko Antonić, konstruktor „Galaksije“, prvi domaćeg kompjutera koji je ušao u kuće (i u muzej računarstva na ovim prostorima). U prvom broju predstavlja se i neizbežni Andrija Kolundžić, koji je u to vreme svoju prvu ljubav, Commodoreov VIC20, zamenio „jačim bratom“, C64.

I krenulo je. U početku, „Svet kompjutera“ je bio posebno izdanje „Sveta“. Do osamostaljenja će proteći neko vreme. Tadašnji direktori „Politike“ (prvo Dragan Marković, pa Aleksandar Bakočević) dobijaju novo čedo kuće, ali priznavaju da ne razumeju o čemu te novine pišu.

Ekipa saradnika se širi. Već u četvrtom broju (januar 1985. godine) impresum sadrži impresivnu listu „stručnih saradnika“ – Dragoslav Jovanović, Aleksandar Radovanović, Zoran Mošorinski (vidi impresum ovog broja), Srđan Radivojša, Momir Popović, Ivan Gerenčir, Dejan Tepevac, Zoran Kapelan...

Eto, tako je počelo. Ostalo je, zna se – istorija. Istorija „Sveta kompjutera“ i kompjutera u svetu.

Milan MIŠIĆ

(prvi glavni i odgovorni urednik „Sveta kompjutera“, a danas glavni i odgovorni urednik dnevne „Politike“)

Za(š)to smo najbolji

Sredinom ove godine agencija Strategic Marketing sprovela je opsežno istraživanje o čitanosti štampanih glasila u Srbiji. Mi u „Svetu kompjutera“ imamo sve razloge da budemo zadovoljni rezultatima istraživanja. Naime, ispostavilo se da je upravo naš list najčitaniji od svih Politikinih revijalnih izdanja. Prirodno, razne dnevne novine (i njihovi umeci poput „TV programa“ ili „Magazina“) su u vrhu ove liste, odnoseći više od 40% naklonosti čitalaca, dok među domaćim revijalnim listovima prednjači takozvana „žuta štampa“ i magazini namenjeni ženskoj tinejdžerskoj publici (u zbiru oko 32%).

„Svet kompjutera“ je prvi od časopisa namenjenih pretežno muškim čitaocima (84%). Iza slede drugi „muški“ listovi, koji se bave golšavim lepoticama ili automobilizmom. Tu je, začudo, završio i izvanredni CKM koji je inače nekolicini članova naše redakcije lični uzor, kako po pitanju dizajna tako i po pitanju izbora tema i njihove obrade. Više sreće drugi put, momci... ☺

Prvi sledeći domaći računarski mesečnik pozicioniran je na ovoj rang-listi tek na 24. mestu iza „Svete kompjutera“, a nekoliko mesta iza njega je i drugi, podjednako poznat i čitan... Ostali časopisi koji pokrivaju ovu temu tavore svi zajedno na dnu, pošto im se čitanost kreće između 0,12 i 0,51%. Zanimljivo je to što rezultati istraživanja pokazuju kako ostale računarske časopise žene skoro uopšte i ne čitaju (4,5%). Više sreće drugi put, devojke... ☺

Tri naslovne strane

Ako niste primetili, ovaj jubilarni broj ima tri različite naslovne strane. Prema podacima do kojih smo došli, to je prvi put u istoriji novinarstva kod nas da neki časopis ima istovremeno drugačije naslovnice jednog istog izdanja. Mozaici plavog, zelenog i ljubičastog oka možda na prvi pogled izgledaju kao ista slika na kojoj je samo menjana dominantna boja. Međutim, pažljivijim zagledanjem može se uočiti da su sve tri slike sačinjene od drugačije raspoređenih umanjenih naslovnih strana „Sveta kompjutera“, stvaranih tokom ovih 20 godina. Znamo da među našim čitaocima ima i vernih kolekcionara koji će izvesno prikupiti sva tri dela ovog svojevrsnog collector's editiona...

Svakako da je cena od svega 90 dinara za 200 stranica raznovrsnog sadržaja nerazumno niska. Ali to je, na neki način, naš poklon čitaocima za ovaj jubilej... Uživajte! ☺

